

A co bude potom?

Zákon o nápravě některých majetkových křivd způsobených církvím a náboženskými společnostmi v době nesvobody a o narovnání vztahu mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi.

Nevládní komunikační kampaň k narovnání vztahů státu a církví

Vážený pane poslanče,

oslovujeme Vás v souvislosti s návrhem zákona, který přichází do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Dostáváte v obálce leták kampaně, která má upozornit na výjimečnost návrhu zákonného řešení a komunikovat jeho hlavní teze. Nemyslíme si, že bychom Vás spolu se studentkami křesťanského gymnázia, které obálky nadepisovaly, nějak přesvědčili. A přesto se o to pokoušíme, protože ve své netypické kampani, kterou nevede žádná velká a dobře zaplacená agentura, potkáváme dostatek lidí, kteří na zákon čekají.

Nejsou to především preláti a biskupové, ale obyčejní občané téhle země. Jsou to věřící, starci a často i potomci těch, kteří na církevním pracovali a rádi vzpomínají. Někdy jsou plni očekávání i potomci těch, kteří majetek církvi věnovali. A to převážně nejen v katolické církvi, ale i v protestantských.

Se zájmem naši kampaň sledují i zcela nenáboženští starostové a zastupitelé obcí a měst. Pro dobré sousedství by si nepřáli pád blokačního paragrafu bez narovnání vztahů.

Budoucnost tohoto zákona i vzájemných vztahů s nezanedbatelnou částí naší společnosti leží také ve Vašich rukou. Za církvemi a náboženskými společnostmi, které spoléhají na proklamace demokratických hodnot, stojí lidé, kteří dokážou vytvářet hodnoty levněji než stát a často i podnikatelská aktivita. A pracují i tam, kde už práce pro jiné nemá smysl. Vždyť: z devíti hospiců v České republice je jich právě devět v péči církevních organizací.

Prosíme Vás, abyste návrhu věnovali svou přízeň. Jsme přesvědčeni, že to bude dobrým rozhodnutím pro nás všechny, věřící i nevěřící.

Váš v úctě za své spolupracovníky

V Říčanech, 15. 4. 2008